

Prejudiciálne otázky

1. Možno článok 55 smernice o DPH⁽¹⁾ účinný do 1. januára 2010 vykladať v tom zmysle, že tento článok sa týka len tých zdaniteľných osôb, ktoré sú odberateľmi služieb a ktoré nie sú alebo nemusia byť identifikované pre DPH v členskom štáte, na ktorého území sa služby fyzicky poskytujú?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, uplatní sa pri určovaní miesta výkonu služieb výlučne článok 52 smernice o DPH?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, má sa článok 55 smernice o DPH účinný do 1. januára 2010 vykladať v tom zmysle, že ak zdaniteľná osoba, ktorá je odberateľom služieb, ktoré sú predmetom zmluvy, má alebo by mala byť identifikovaná pre DPH vo viacerých členských štátoch, závisí výlučne od rozhodnutia uvedeného odberateľa to, pod ktorým daňovým identifikačným číslom prijme poskytnuté služby (vrátane prípadu, ak sa zdaniteľná osoba, ktorá je odberateľom plnenia, považuje za usadenú v členskom štáte, na ktorého území sa služby fyzicky vykonávajú, ale je identifikovaná pre DPH aj v inom členskom štáte)?
4. Pre prípad, že na tretiu otázku sa odpovie tak, že rozhodovacie oprávnenie odberateľa poskytovaných služieb je neobmedzené, má sa článok 55 smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že:
  - do 31. decembra 2009 možno vychádzať z toho, že služby boli poskytnuté pod daňovým identifikačným číslom pre DPH uvedeným odberateľom týchto služieb, ak sa tento odberateľ tiež považuje za zdaniteľnú osobu zaregistrovanú (usadenú) v inom členskom štáte a tovar sa odošle alebo prepraví z členského štátu, na území ktorého boli služby fyzicky vykonané,
  - má na určenie miesta výkonu služieb vplyv skutočnosť, že odberateľ služieb je zdaniteľnou osobou usadenou v inom členskom štáte, ktorá dodá hotové výrobky, pričom ich odošle alebo prepraví z členského štátu, na ktorého území boli služby poskytnuté, sprostredkujúcemu kupujúcemu, ktorý tovar ďalej predá v treťom členskom štáte Spoločenstva bez toho, aby odberateľ služieb, ktoré sú predmetom zmluvy, prepravil tovar späť do svojho zariadenia?
5. Ak rozhodovacie oprávnenie odberateľa poskytovaných služieb nie je neobmedzené, je pre uplatniteľnosť článku 55 smernice o DPH účinného do 1. januára 2010 relevantné to:
  - za akých okolností odberateľ určitých prác vykonaných na tovare nadobudne príslušné suroviny a poskytne ich tomu, kto tieto práce uskutoční,
  - z ktorého členského štátu a pod akým daňovým identifikačným číslom uskutoční zdaniteľná osoba, ktorá je odberateľom služieb, dodanie hotových výrobkov, ktoré sú výsledkom uvedených prác,
  - že – tak ako v spore vo veci samej – hotové výrobky, ktoré sú výsledkom uvedených prác, sa viackrát dodajú v rámci reťazca transakcií ešte v krajine, v ktorej sa uskutočňujú práce, a že sa priamo prepravujú z tejto krajiny ku konečnému kupujúcemu?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 3. marca 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. a iní/Magyar Állam

(Vec C-98/14)

(2014/C 142/33)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyně: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Magyar Állam (Maďarsko)

Prejudiciálne otázky

V súvislosti so zmenami zákona [č. XXXIV z roku 1991 o organizácii hazardných hier, ďalej len „zákon o hazardných hrách“] uskutočnenými v roku 2011, ktorými sa zvyšuje suma dane z hry:

1. Je zlučiteľná s článkom 56 ZFEÚ nediskriminačná právna úprava členského štátu, ktorou sa jediným aktom a bez adaptačného obdobia spätnásobí predchádzajúca suma priamej dane, ktorá sa musí zaplatiť za hracie automaty prevádzkované v herniach, nazývanej daň z hry a ktorou sa navyše zavádza daň z hry s percentuálnou sadzbou, takže sa obmedzuje činnosť prevádzkovateľov hazardných hier, ktorí prevádzkujú herne?
2. Možno článok 34 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že do jeho pôsobnosti spadá nediskriminačná právna úprava členského štátu, ktorou sa jediným aktom a bez adaptačného obdobia spätnásobí predchádzajúca suma priamej dane, ktorá sa musí zaplatiť za hracie automaty prevádzkované v herniach, nazývanej daň z hry a ktorou sa navyše zavádza daň z hry s percentuálnou sadzbou, takže sa obmedzuje dovoz hracích automatov do Maďarska z územia Európskej únie?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a/alebo druhú otázku, môže sa členský štát odvolávať výlučne na nápravu rozpočtovej situácie v [rámci] uplatňovania článku 36 ZFEÚ, článku 52 ods. 1 ZFEÚ a článku 61 ZFEÚ alebo [existencie] naliehavých dôvodov?
4. V prípade kladnej odpovede na prvú a/alebo druhú otázku, treba – so zreteľom na článok 6 ods. 3 ZEÚ – vziať do úvahy všeobecné právne zásady v súvislosti s obmedzeniami stanovenými členským štátom a s poskytnutím obdobia na prispôbenie sa daňovému predpisu?
5. V prípade kladnej odpovede na prvú a/alebo druhú otázku, možno vykladať rozsudok vydaný vo veci Brasserie du Pêcheur [rozsudok z 5. marca 1996, C-46/93 a C-48/93] v tom zmysle, že porušenie článku 34 ZFEÚ a/alebo článku 56 ZFEÚ môže zakladať zodpovednosť členského štátu za škodu z dôvodu, že uvedené ustanovenia – vzhľadom na ich priamy účinok – priznávajú práva jednotlivcom z členských štátov?
6. Možno smernicu 98/34/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že daňový predpis členského štátu, ktorým sa jedným aktom spätnásobí suma priamej dane, dane z hry, ktorá sa musí platiť za hracie automaty prevádzkované v herniach, a ktorým sa navyše zavádza daň s percentuálnou sadzbou, predstavuje „*de facto* technický predpis“?
7. V prípade kladnej odpovede na šiestu otázku, môžu jednotlivci z niektorého členského štátu voči tomuto štátu namietat, že členský štát porušil článok 8 ods. 1 a/alebo článok 9 ods. 1 smernice 98/34/ES, lebo došlo k opomenutiu členského štátu, ktoré zakladá zodpovednosť za škodu[, teda] je účelom uvedenej smernice priznať individuálne práva? Aké aspekty musí vnútroštátny súd zvážiť pri rozhodovaní o tom, či sa žalovaný dopustil dostatočne závažného porušenia, a aký druh nároku na náhradu škody môže také porušenie zakladať?

V súvislosti so zmenou zákona o hazardných hrách uskutočnenou v roku 2012, ktorou sa zakazuje prevádzkovanie hracích automatov v herniach (a povoľuje sa jedine v kasínach):

1. Je v súlade s článkom 56 ZFEÚ nediskriminačná právna úprava členského štátu, ktorá s okamžitou účinnosťou zakazuje prevádzkovanie hracích automatov v herniach bez toho, aby dotknutým prevádzkovateľom hazardných hier poskytla prechodné alebo adaptačné obdobie alebo im ponúkla primerané odškodnenie, a zároveň stanovuje monopol na prevádzkovanie hracích automatov pre kasína?
2. Možno článok 34 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie musí mať rozhodujúci význam a byť uplatniteľné aj v prípade, ak členský štát prijme nediskriminačnú právnu úpravu, ktorá síce priamo nezakazuje dovoz hracích automatov z územia Európskej únie, ale obmedzuje alebo zakazuje skutočné používanie a prevádzkovanie uvedených automatov prostredníctvom organizácie hazardných hier bez toho, aby dotknutým prevádzkovateľom hazardných hier, ktorí vykonávajú túto činnosť, poskytla prechodné alebo adaptačné obdobie alebo odškodnenie?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a druhú otázku, aké kritériá musí vnútroštátny súd vziať do úvahy pri rozhodovaní o tom, či obmedzenie bolo nevyhnutné, vhodné a primerané v [rámci] uplatňovania článku 36 ZFEÚ, článku 52 ods. 1 ZFEÚ a článku 61 ZFEÚ alebo [existencie] naliehavých dôvodov?

4. V prípade kladnej odpovede na prvú a/alebo druhú otázku, treba – so zreteľom na článok 6 ods. 3 ZEÚ – vziať do úvahy všeobecné právne zásady v súvislosti s obmedzeniami stanovenými členským štátom a s poskytnutím adaptačného obdobia? Majú sa zohľadniť základné práva – ako je vlastnícke právo a zákaz vyvlastnenia bez náhrady – v súvislosti s obmedzením, ku ktorému dochádza v prejednávacom prípade, a ak áno, ako?
5. V prípade kladnej odpovede na prvú a/alebo druhú otázku, možno vykladať rozsudok vydaný vo veci *Brasserie du Pêcheur* [rozsudok z 5. marca 1996, C-46/93 a C-48/93] v tom zmysle, že porušenie článku 34 ZFEÚ a/alebo článku 56 ZFEÚ môže zakladať zodpovednosť členského štátu za škodu z dôvodu, že uvedené ustanovenia – vzhľadom na ich priamy účinok – priznávajú práva jednotlivcom z členských štátov?
6. Možno smernicu 98/34/ES vykladať v tom zmysle, že predpis členského štátu, ktorý tým, že obmedzuje prevádzkovanie hracích automatov na kasína, zakazuje ich prevádzkovanie v herniach, predstavuje „inú požiadavku“?
7. V prípade kladnej odpovede na šiestu otázku, môžu jednotlivci z niektorého členského štátu voči tomuto štátu namietat, že členský štát porušil článok 8 ods. 1 a/alebo článok 9 ods. 1 smernice 98/34/ES, lebo došlo k opomenutiu členského štátu, ktoré zakladá zodpovednosť za škodu? Aké aspekty musí vnútroštátny súd zvážiť pri rozhodovaní o tom, či sa žalovaný dopustil dostatočne závažného porušenia, a aký druh nároku na náhradu škody môže také porušenie zakladať?
8. Uplatňuje sa zásada práva Spoločenstva, podľa ktorej sú členské štáty povinné zaplatiť jednotlivcom náhradu škody vyplývajúcej z porušenia práva Spoločenstva pripísateľných členským štátom, aj v prípade, ak má členský štát v oblasti, ktorej sa týka prijatý predpis, suverenitu? Slúžia základné práva a všeobecné právne zásady, ktoré vyplývajú z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty, aj v tomto prípade ako usmernenie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 4. marca 2014 – Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

(Vec C-103/14)

(2014/C 142/34)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Žalovaní: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Vedľajší účastníci konania: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ ide o posúdenie úrovne priamych platieb v starých a v nových členských štátoch EÚ podľa článku 10 ods. 1 v spojení s článkami 7 a 121 nariadenia č. 73/2009 ⁽¹⁾:
  - a) Má sa článok 7 ods. 1 v spojení s článkom 10 ods. 1 a článkom 121 nariadenia č. 73/2009 vykladať v tom zmysle, že úroveň priamych platieb prevyšujúcich sumu 5 000 eur dosiahne za rok 2012 v starých členských štátoch 90 %?
  - b) Pokiaľ je odpoveď na prvú otázku kladná, znamená to, že úroveň priamych platieb v nových a v starých členských štátoch EÚ nie je za rok 2012 vyrovnaná v zmysle obsahu a cieľov článku 10 ods. 1 a článku 121 nariadenia č. 73/2009?